

MOJA PARAFIA

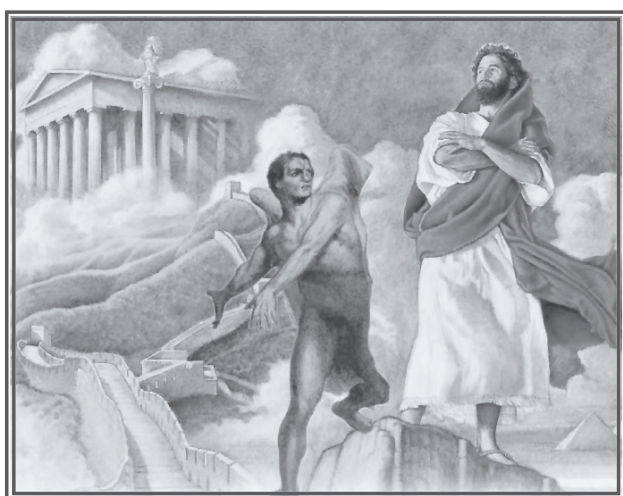
Nr: 1198
18/02/2018

1. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

EWANGELIA: Mk 1, 12-15

„Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam jak Chrystus walczy i zwycięża. „Przez czterdzieści dni był kuszony przez Szatana”. W tym jednym zdaniu św. Marek wyraził czterdzieści dni trudnych zmagających Jezusa na pustyni. „Przebywał tam wśród dzikich zwierząt, a aniołowie Mu służyli”. Na to pole walki wezwany jest każdy chrześcijanin. Zwycięstwo będzie po jego stronie, jeżeli walczący będzie posługiwał się bronią Chrystusa – pokutą i modlitwą. „Będzie Mnie wzywał, a Ja go wysłucham i będę z nim w utrapieniu, wyzwolę go i sławą obdarzę” (Ps 91,15). Pierwszym warunkiem pokuty, nawrócenia, jest świadomość podlegania pokusom. Człowiek nie może być wolny od pokus, prób, doświadczeń i cierpień. W tej walce pomogą nam ćwiczenia duchowe, udział w Drodze krzyżowej i Gorzkich żalach.

„Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Każdego roku oczyszczasz, Boże, Twój Kościół postem czterdziestodniowym, użyj Twojej łaski, aby dobre uczynki świadczyły o naszym nawróceniu.

Adam Żak

ŚW. JAN PAWEŁ II MÓWI O NIEDZIELI

„Tak, niedziela jest dniem wiary. Podkreśla to fakt, że podczas Liturgii niedzielnej, podobnie zresztą jak w liturgiczne uroczystości, odmawia się wyznanie wiary”.

WEŹ ODDECH I ZACZNIJ ŻYĆ

„Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia” (2 Kor 6, 2b).

Tak w Środę Popielcową św. Paweł wezwał nas do nawrócenia. Rozpoczęliśmy Wielki Post. Posypanie głowy popiołem jest tylko znakiem tego, co ma się dokonać w ciszy i ukryciu naszego serca. Jeżeli wpuścimy tam Pana Boga, to mogą się zdarzyć prawdziwe cuda!

Człowiek ma tendencję do odkładania wszystkiego na później, do czekania na właściwy moment, by zacząć żyć pełnią życia. A Bóg mówi, że TERAZ jest najważniejsze. Właśnie

TERAZ, każdego dnia, podczas Eucharystii, dokonuje się zbawienie. Żadna sytuacja się nie powtórzy, nie wróci. Weź oddech i zacznij żyć. Nie wtedy, kiedy skończysz studia; nie wtedy, kiedy założysz rodzinę; nie wtedy, kiedy zrealizujesz się zawodowo lub dostaniesz awans; ale właśnie w tym momencie. Bóg powołuje Cię do aktywnego życia u Jego boku. Wstań ze swojej wygodnej kanapy, swoich przyzwyczajzeń, lenistwa, żalu.

Życie dzieje się właśnie w tej chwili i już nigdy nie będziesz miał szansy przeżyć jej równie wspaniale. Zwróć

TERAZ bardzo mocno swoją uwagę ku Bogu i ku swemu sercu i pomyśl nad tym, co możesz zrobić, aby naprawdę poczuć, że czas nie ucieka Ci przez palce.

W naszym Domu – w Kościele świętym – czekają nas Nabożeństwa Drogi krzyżowej i Gorzkich Żali, rekolekcje wielkopostne, Misterium Męki Pańskiej... Wszystko po to, aby jak najlepiej przeżyć ten „czas upragniony” i „dzień zbawienia”. A w Wigilię Paschalną całym sercem zaśpiewać: „Alleluja! Pan zmartwychwstał!”. Przede wszystkim w moim życiu.

opr.
Jadwiga Kulik

KRZYŻ, KTÓRY DAJE ŚWIATŁO

Drodzy Czytelnicy „Mojej Parafii”! Dziś pragnę przybliżyć Wam historię pewnego pięknego małżeństwa, pięknej kobiety i jej przepięknej miłości do Pana.

„Francesco, idę do nieba zając się Marią i Dawidem, a ty zostaniesz z tatą. Tam będę się za was modlić. Pan Bóg od zawsze chciał, żebyś żył, i On sam wskaże ci drogę, jeśli otworzysz przed nim swoje serce. Zaufaj Mu, bo naprawdę warto. Chiara, twoja mama”.

To są słowa 28-letniej włoszki, Chiary Petrillo, które napisała do swojego synka na tydzień przed swoją śmiercią. Chorowała bardzo ciężko na nowotwór. Zmarła w Rzymie 13 czerwca 2012 r. W jej pogrzebie wzięło udział ponad dwa tysiące ludzi. Ksiądz Kardynał Agostino Vallini, wikariusz generalny Rzymu, powiedział na zakończenie uroczystości pogrzebowej: „Nie wiem, co Pan Bóg zamierzył dla nas, dla naszego miasta i świata przez tę nową Berettę -Mollę, lecz z pewnością nie mamy prawa przejść obok tego obojętnie” (Św. Joanna Beretta Molla – kanonizowana przez św. Jana Pawła II włoska lekarka, żona i matka. W roku 1961, pod koniec drugiego miesiąca ciąży, w jej macicy rozwinął się włóknak. Mimo wskazań medycznych do przerwania ciąży zdecydowała się donosić ją do końca. Urodziła córeczkę, jednak sama, kilka dni po porodzie, zmarła w wieku 39 lat. Mąż po jej śmierci powiedział: „Aby zrozumieć jej decyzję, trzeba pamiętać o jej głębokim przeświadczeniu – jako matki i jako lekarza – że dziecko, które w sobie nosiła było istotą, która miała takie same prawa, jak pozostałe dzieci, chociaż od jego poczęcia upłynęły zaledwie dwa miesiące”).

Chiara Petrillo poznała swego przyszłego męża w 2002 r. Oboje byli muzykami. Spotykali się, kłócili, rozstawali i znów schodzili, by w końcu pobrać się w 2008 r. Wkrótce Chiara zaszła w pierwszą ciążę. Lekarze zdiagnozowali, że dziecko cierpi na bezmózgowie i zaproponowali zabieg usunięcia ciąży, lecz rodzice nie wyrazili na to zgody. Na świat

przyszła Maria Grazia Laetizia, która zmarła pół godziny później, otrzymawszy sakrament chrztu świętego.

Kilka miesięcy później Chiara znów spodziewała się dziecka. Okazało się, że chłopczyk nie miał wykształconych nówek ani jelit. Mały Dawid odszedł do nieba kilka godzin po porodzie. Trzecia ciąża wydawała się szczęśliwsza. Płód rozwijał się normalnie. Niestety, w piątym miesiącu ciąży Chiara wyczuła małą ranę na języku, która okazała się bardzo złośliwym nowotworem. Postanowiła opóźnić leczenie aż do czasu rozwiązania, by nie uszkodzić dziecka, lecz ta decyzja ją samą kosztowała życie.

Francesco urodził się zdrowy w 2011 roku. Natychmiast po rozwiązaniu przez cesarskie cięcie Chiara poddała się chemio- i radioterapii. Jednak w kwietniu 2012 roku dowiedziała się, że wszystko na nic. Leczenie rozpoczęto zbyt późno... Nastąpił przerzut do oka i Chiara musiała poddać się kolejnej operacji.

Wieczorem 12 czerwca rozpoczęła się agonía. O. Vito d'Amato, franciszkanin, który był kierownikiem duchowym Chiary i jej męża, Enrica, od czasów ich narzeczeństwa, przyjechał najszybciej, jak tylko mógł. O pierwszej w nocy odprawił Mszę świętą w gronie rodziny, która zebrała się przy łóżku młodej matki. 12 czerwca Kościół głosił Ewangelię o soli ziemi i świetle świata (Mt 5,13-16). Kapłan powiedział, że światłem jest Jezus, po czym spytał Chiare, co jest świecznikiem. Odpowiedziała bez wahania: „Krzyż”. O. Vito oświadczył: „Chiara, skoro bije z ciebie tak piękne światło, to znaczy, że jesteś na krzyżu z Jezusem”. Po przyjęciu Komunii świętej, Chiara rozpromieniła się jeszcze bardziej i wyszeptwała: „Dokonało się”.

Była nie tylko spokojna, ale wręcz szczęśliwa, jak wspomina o. Vito. Dziękowała wszystkim i wielbiła Boga, a ostatnie godziny życia spędziła przed wystawionym w jej pokoju Najświętszym Sakramentem. Zmarła w samo południe, 13 czerwca, a Enrico poprosił, by ubrano ją do trumny w suknię ślubną: „Chiara

odeszła do swojego Oblubieńca, który umiłował ją o wiele bardziej niż ja”.

Chiara i Enrico długo i na serio przygotowywali się do zawarcia sakramentu małżeństwa. Ich przyjaciel i powiernik o. Vito ochrzcił ich dzieci i towarzyszył Chiarze aż do ostatnich chwil jej życia. To on wypowiedział im, żeby wszystko zawierzyli Matce Bożej i dał im formułę konsekracji Maryjnej, którą codziennie wspólnie odmawiali i której pozostali wierni do końca.

Nie ulegli zabójczym namowom lekarzy i umieli heroicznie przyjąć bezlitosne ciosy, jakie na nich spadały jeden za drugim. Jej mąż mówił: „Ostatnie miesiące były bardzo ciężkie, ale zarazem cudowne. Chiara bardzo cierpiała. Wszystko robiliśmy razem, bez pośpiechu, celebując każdą chwilę. W tym czasie nasz związek bardzo się pogłębił, a Jezus stale był przy nas obecny. Jak piękna jest świadomość, że sam Chrystus trwa przy krzyżu człowieka!”. Spytany, czy nie czuł się czasem zazdrosny o Jezusa, Enrico odpowiedział ze śmiechem: „Jak mógłbym być zazdrosny o Kogoś, Kogo sam kocham?! Poza tym Jezus jest jedynym Oblubieńcem, którego miłość nigdy nie zawodzi... Chiara odeszła do Tego, którego miłowała! Ona z miłości do Chrystusa czerpała siłę do miłości małżeńskiej”.

Enrico daje świadectwo o szczęściu odkrytym pośród doświadczeń, które niejedną rodzinę zawiodłyby na skraj czarnej rozpacz. O. Vito jest przekonany, że takie świadectwo to owoc ich wspólnej filozofii życia: nigdy nie uważać, że cokolwiek się nam należy, lecz wszystko przyjmować jako dar i we wszystkim umieć rozpoznawać oblicze Dawcy. „Albo przyjmujesz swoje życie jako dar i umiesz się tym darem dzielić, albo stale dążysz do posiadania i gromadzenia rozmaitych dóbr, które potem będziesz bał się utracić. Człowiek, który nie umie przyjmować życia i obdarowywać nim, traktuje drugiego człowieka jak potencjalne zagrożenie, nawet jeśli ten człowiek jest własnym, maleńkim dzieckiem” – mówi o. Vito i dodaje, że Chiara odeszła szczęśliwa,

Dokończenie na 3 stronie

bo nie żałowała żadnej z podjętych decyzji. Często powtarzała, że gdyby dokonała aborcji, pewnie o niczym innym by nie myślała, tylko o tym, jak zapomnieć o tym dniu. Tymczasem dni narodzin dla ziemi i nieba swych dwojga dzieci uważa za jedne z najszczęśliwszych w swoim życiu.

Rankiem 13 czerwca Enrico spytał Chiare: „Kochanie, czy jarzmo Pana naprawdę jest słodkie?”. Chora oddychała już ciężko, ale odpowiedziała z uśmiechem: „Tak, Enrico, bardzo słodkie”.

Ludzie nieraz pytali młodych małżonków, czy kochają krzyż. Chiara i Enrico mówili wówczas zgodnie: „Nie, nie kochamy krzyża, lecz Tego, który na nim zawisł”. Perłą znaną przez nich w morzu wylanych łez, których wcale się nie wstydziła, była tajemnica, że krzyż staje się lekki tylko wówczas, gdy niesie się go razem z Chrystusem.

ZJEDNOCZENIE /4/

Doświadczenie Boga jako Miłości i Miłosierdzia sprawiało, że św. Wincenty Pallotti dostrzegał potrzeby Kościoła w ówczesnych czasach i szukał na nie odpowiedzi. Umiał odczytywać wolę Bożą w znakach czasu. W odpowiedzi na oświecenie, które otrzymał 9 stycznia 1835 roku, rozpoczął Dzieło Apostolstwa Katolickiego.

Z natchnienia Ducha Świętego postanowił założyć dzieło, w którym wszyscy ochrzczeni mogliby uczestniczyć w misji Kościoła, jeśli zjednoczą się w realizacji jednego wspólnego celu. Wincenty Pallotti wyjaśnił swoją wizję w następujących słowach: „„Apostolstwo Katolickie”, to jest „powszechne”, może być udziałem osób ze wszystkich stanów, gdyż jest ono działalnością, jaką każdy w miarę swoich możliwości może i powinien wykonywać ku większej chwale Boga oraz dla wiecznego zbawienia swego własnego, jak i bliźniego”.

Po zatwierdzeniu Dzieła przez Watykan, Wincenty Pallotti skierował do mieszkańców Rzymu pierwsze orędzie, w którym przedstawił naturę i cel Pobożnego Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (tak pierwotnie nazywało się Zjednoczenie), zapraszając kapłanów i świeckich do uczestnictwa w nim.

Dokończenie na 4 stronie

„Byliśmy zakochani w sobie nawzajem i jednocześnie oboje zakochani w Jezusie. Nasze życie było pełne, a miłość silniejsza niż śmierć” – mówi Enrico.

Pieśni na pogrzeb – pieśni o małżeństwie – skomponował sam Enrico i nadały one tej niezwyklej Mszy św. pogrzebowej radosny charakter. Niektórzy z uczestników mieli wrażenie, iż nastąpiła jakaś pomyłka. Mały Francesco, który wtedy skończył roczek, wesoło biegał dookoła ławek.

O. Vito wyznaje, że świadectwo Chiary i Enrica przekonało go o

pięknie, ale i o ograniczeniach ludzkiego małżeństwa. Włoskie słowo „coniugi”, czyli małżonkowie, oznacza dosłownie: „ci, którzy wspólnie niosą jarzmo”. Enrico i Chiara zgodzili się razem nieść jarzmo Jezusa, dlatego było im ono słodkie.

Cała ta historia brzmi tak nieprawdopodobnie, że miałoby się ochotę skwitować ją stwierdzeniem, że to nie jest droga dla zwykłych ludzi. A jednak, jak zauważył o. Vito, Pan Jezus nie każe nam zamieniać wody w wino, tylko napełnić stągwie wodą.

opr. eg

KONKURS DLA DZIECI

Znajdź 5 słów związanych z Liturgią Mszy świętej i wypisz je w porządku alfabetycznym. Słowa są ukryte poziomo i pionowo, także wspak. Losowanie nagród za tydzień.

I	Y	R	T	Y	H	Q	D	K	C	P	Z	Z
M	U	L	U	K	A	N	R	E	B	A	T	Y
I	A	C	V	T	E	Y	Y	O	N	I	J	E
Z	Z	R	A	T	Ł	O	K	A	P	Ł	A	N
I	D	P	S	E	W	A	N	G	E	L	I	A
C	G	L	A	N	B	D	Z	F	V	B	E	V
J	H	A	T	N	A	R	T	S	I	N	I	M

Odpowiedź:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

Imię i nazwisko: .....

Szkoła i klasa: .....

Konkurs przygotował Rafał Ząbecki

18 lutego 2018r. - NIEDZIELA
Imieniny: Maksyma, Bernadety
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Rdz 9, 8-15
PSALM 25, 4-5. 6 i 7bc. 8-9
2. czytanie: 1 P 3, 18-22
EWANGELIA: Mk 1, 12-15

19 lutego 2018r. - PONIEDZIAŁEK
Imieniny: Konrada, Arnolda
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Kpł 19, 1-2. 11-18
PSALM 19, 8-9. 10 i 15
EWANGELIA: Mt 25, 31-46

20 lutego 2018r. - WTOREK
Imieniny: Ludmiły, Leona
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Iz 55, 10-11
PSALM 34, 4-5. 6-7. 16-17. 18-19
EWANGELIA: Mt 6, 7-15

21 lutego 2018r. - ŚRODA
Imieniny: Eleonory, Feliksa
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Jon 3, 1-10
PSALM 51, 3-4. 12-13. 18-19
EWANGELIA: Łk 11, 29-32

22 lutego 2018r. - CZWARTEK
Imieniny: Małgorzaty, Marty
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 1 P 5, 1-4
PSALM 23, 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6
EWANGELIA: Mt 16, 13-19

23 lutego 2018r. - PIĄTEK
Imieniny: Izabeli, Romana
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ez 18, 21-28
PSALM 130, 1b-2. 3-4. 5-7a. 7b-8
EWANGELIA: Mt 5, 20-26

24 lutego 2018r. - SOBOTA
Imieniny: Macieja, Bogusza
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Pwt 26, 16-19
PSALM 119, 1-2. 4-5. 7-8
EWANGELIA: Mt 5, 43-48

ZJEDNOCZENIE /4/ (dokończenie z 3 strony)

Już za życia Założyciela Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego przeżywało ciągły rozwój, choć nie bez trudności i przeszkód. Różnorodność członków Zjednoczenia przynaglała Wincentego Pallottiego do przemyślenia różnych form przynależności i różnych struktur organizacyjnych. Zakładając Zjednoczenie, Pallotti nie zamierzał tworzyć w Kościele nowej instytucji, lecz raczej ożywić już istniejące i uczynić je skuteczniejszymi w ich apostołstwie, służąc niestrudzenie z miłością, gdzie było to możliwe, budując jedność oraz współpracując z innymi w apostołstwie.

Według św. Wincentego Pallottiego, fundamentem jedności Zjednoczenia jest wezwanie do życia w miłości i gorliwości apostołskiej. Dlatego też więzią w Zjednoczeniu jest przede wszystkim współzawodnicząca miłość, z minimum struktur organizacyjnych.

Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego, do którego już na etapie początkowym należeli księża, zakonnicy i wierni świeccy, rozwijało się w sposób bardziej organiczny w latach po śmierci Założyciela. I tak stopniowo ukształtowały się: wspólnota księży i braci, wspólnoty sióstr oraz inne wspólnoty składające się

z wiernych świeckich, przynależących do różnych stanów i zajmujących różne stanowiska.

Dziś Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego zachowuje zasadniczo tę samą postać i jest otwarte dla wszystkich członków Ludu Bożego. Jednoczy ono na całym świecie wszystkich, którzy inspirowani są apostołskimi ideałami Założyciela: tzn. członków instytutów założonych przez św. Wincentego Pallottiego lub ukonstytuowanych później w różnych czasach oraz wielu wiernych świeckich, angażujących się indywidualnie lub w zorganizowanych grupach czy wspólnotach. Wszyscy tworzą jedną rodzinę, starają się kierować zasadami wspólnego stylu życia i wspólnie poświęcają się działalności, która jest odpowiedzią na wyzwania współczesnego powszechnego apostołstwa.

Dążąc do pełnego urzeczywistnienia pierwotnej wizji św. Wincentego Pallottiego oraz szukając dróg jej aktualizacji, Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego stara się kształtować swoje życie według zasad Statutu Generalnego. Chce w ten sposób umacniać jedność całego Dzieła pallotyńskiego i ukazywać jego prorockie posłannictwo.

cdn za: www.zak-pallotti.pl

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Msza święta dla kandydatów do bierzmowania dziś o godz. 13⁰⁰.
2. Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17¹⁵.
3. W piątek Nabożeństwa Drogi krzyżowej: dla dzieci – o godz. 16⁴⁵; dla dorosłych – o godz. 7³⁰ i 17²⁰; dla młodzieży – o godz. 19⁰⁰ w kaplicy Świętej Rodziny.
4. W każdy piątek Wielkiego Postu za odmówienie modlitwy do Chrystusa ukrzyżowanego „Oto ja, dobry i najśodszy Jezu” oraz za udział w Drodze krzyżowej, a także w każdą niedzielę za udział w Nabożeństwie Gorzkich żali, można uzyskać odpust zupełny.
5. W przyszłą niedzielę do puszek przed kościołem będą zbierane ofiary na dzieło pomocy „Ad Gentes”. Tradycyjnie II Niedziela Wielkiego Postu jest dniem modlitw i pomocy dla misji i misjonarzy.
6. W sobotę, 17 marca, organizujemy wyjazd na Misterium Męki Pańskiej do Seminarium w Ołtarzewie. Koszt: 30 zł. Zapisy w niedzielę w zakrystii, a w tygodniu w kancelarii parafialnej.
7. W najbliższą środę i w czwartek do południa obok kaplicy Świętej Rodziny można składać zużyty sprzęt RTV i AGD (np. stare radia, magnetofony, telewizory, komputery, suszarki do włosów, ekspresy do kawy, opiekacze do pieczywa). Zebrany sprzęt odbierze fachowa firma, która odzyska z tego, co zostało przyniesione, cenne surowce. Dochód ze sprzedaży zostanie przekazany na wsparcie misji.